

EDUSKUNNAN
SOSIAALIVALIOKUNTA

Helsingissä,

6 päivänä toukokuuta 1980.

Lausunto n:o 2.

Talousvaliokunnalle.

Talousvaliokunta on eduskunnan päätöksen mukaisesti 18 päivänä huhtikuuta 1980 päivätyllä kirjeellään pyytänyt sosiaalivaliokunnan lausuntoa hallituksen esityksestä n:o 21 laeiksi kansanterveyslain 19 ja 27 §:n, kunnallisista yleissairaaloista annetun lain sekä lasten päivähoidosta annetun lain 13 §:n muuttamisesta. Asian johdosta ovat olleet kuultavina osastopäällikkö Markus Onnela sosiaali- ja terveysministeriöstä, ylitarkastaja Outi Laukkanen sosiaalihallituksesta, apulaiskaupunginjohtaja Antti Moisio Espoon kaupungista, sosiaalijohtaja Yrjö Virolainen Kankaanpään kaupungista, sosiaalisihteri Leila Laitinen Pyhtään kunnasta, suunnittelusihteri Seppo Ylimannila Vaasan kaupungista ja osastopäällikkö Esa Ellala Hämeen lääninhallituksesta. Käsiteltyään asian valiokunta esittää seuraavaa.

Sosiaalivaliokunnassa asiaa on tarkasteltu lähinnä valiokunnan toimialaan kuuluvan lasten päivähoitosäädännön näkökulmasta. Saadun selvityksen mukaan lasten päivähoiton suunnitelmia vahvistettaessa on päivähoitolain sanamuotoa tulkittu väljästi niin, että käytäntö on ollut käsiteltävänä olevan lakiehdotuksen mukainen. Suunnitelmat on kunnissa laadittu viittä kalenterivuotta varten, mutta sosiaalihallitus on suositellut vahvistamisen siten, että vain ensimmäisen kalenterivuoden resurssit on otettu huomioon. Tältä osin sosiaalihallituksen tulkinta

on poikennut esimerkiksi lääkintöhallituksen omaksumasta käytännöstä. Lainmuutosten jälkeen suunnitelmien vahvistaminen on siirtynyt lääninhallitusten tehtäväksi. Lääninhallituksissa on käsitelty yksi suunnittelukierros, mikä koski suunnitelmakautta 1980—1984. Tällöin noudatettiin sosiaalihallituksen tulkintaa ensimmäisen vuoden resurssien vahvistamisesta.

Valiokunnan mielestä lakiehdotukset ovat tarpeellisia ja tarkoituksenmukaisia, minkä vuoksi valiokunta on asettunut niiden hyväksymisen kannalle. Vaikka esimerkiksi lasten päivähoitolain osalta lainmuutosehdotus merkitsee nykyisen käytännön vahvistamista, jättää se toisaalta eräitä ongelmia. Tämä koskee muun muassa valtakunnallisten suunnitelmien sitouutta 2—5 vuosien osalta, esimerkiksi kunnallisen hankesuunnittelun kannalta. Kuntien mahdollisuudet vaikuttaa suunnitelmien sisältöön on turvattava. Valiokunnan mielestä lainmuutosten tulisi kaikilta osin lisäksi niveltä sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelua sekä valtionosuutta koskevan lainsäädännön kokonaisuudistukseen.

Edellä olevan perusteella sosiaalivaliokunta kunnioittaen esittää lausuntonaan,

*että lakiehdotukset hyväksyttäisiin ot-
tamalla huomioon valiokunnan esittämät
näkökohdat.*

Sosiaalivaliokunnan puolesta:

Matti Puhakka

Jouko Skinnari

